

Arrenca l'Euroregió Pirineus-Mediterrània

L'Euroregió Pirineus-Mediterrània es va constituir la setmana passada amb l'objectiu de fer un pol d'innovació i creixement sostenible del territori on habiten 17 milions d'europes repartits entre Aragó, Illes Balears, Catalunya, País Valencià, Llenguadoc-Rosselló, Migdia-Pirineus i Andorra. Neix l'Euroregió, però coixa, ja que hi faltaren mandataris i l'estructura d'aquesta agrupació.

El palau de Pedralbes de Barcelona va ser el marc elegit per donar solemnitat a la signatura de la declaració de constitució l'Euroregió Pirineus-Mediterrània el passat 29 d'octubre. De projectes n'hi ha molts, però el punt de partida neix coix per les absències significatives. Hi van ser el president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall; el president del Govern d'Aragó, Marcel·lí Iglesias; el president del Govern de les Illes Balears, Jaume Matas; el president de la regió Migdia-Pirineus, Martin Malvy, i el sots president de la regió Llenguadoc-Rosselló, Christian Bourquin. Hi van faltar el president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, i el president d'Andorra, Marc Forné. Quant a aquest darrer, oficialment la intenció inicial és que també hi sigui, tot i que l'estat andorrà no és dins la UE. L'altra mancança inicial és que l'estructura d'aquest nou ens europeu encara no està definida.

Malgrat tot, tenint present que l'espera podria ser eterna, el nucli dur dels impulsors de l'euroregió s'han decidit a activar l'acord i a esperar que pel camí es completi el mapa ideal d'aquest motor euro-mediterrani, que vol ser pol de desenvolupament sostenible basat en la innovació i en la inclusió social i territorial, i que abraçi àmbits diversos, des de les infraestructures fins a sectors com l'aeroespacial.

En els avantatges de partida, l'euroregió té una bona xarxa de centres urbans, una posició clau a la Mediterrània, una base científica i tecnològica considerable, una economia diversificada, una agricultura forta i un turisme variat. A més, reconeixen en els documents de

presentació que té uns antecedents en la Comunitat de Treball dels Pirineus, la xarxa de ciutats C-6 i l'Euroregió de l'Arc Mediterrani (Euram), a més de les realitats que signifiquen la coordinació universitària de l'Institut Joan Lluís Vives, la Universitat Catalana d'Estiu, els agermanaments de municipis, l'Eurocongrés, l'hospital transfronterer de la Cerdanya i altres iniciatives que els fundadors d'aquesta euroregió diuen que volen impulsar. També hi ajuda el fet que aquest estiu la Comissió Europea presentà una proposta per regular les Agrupacions Europees de Cooperació Transfronterera (AECT), perquè tinguin personalitat jurídica pròpia.

Tot aquest context positiu també té davant un seguit de reptes que vol superar: els problemes derivats de la insularitat, l'aïllament en zones muntanya i/o despoblades, els barris en decadència i les àrees industrials en declivi. El plantejament inicial de l'euroregió és que no només s'hi impliquin els poders regionals sinó també totes les autoritats locals i supralocals, a més d'associacions, empreses, universitats, partits polítics i sindicats, entre altres. A més, també proposen, per a alguns projectes, obrir-se pel nord a la Provença, la vall del Roine i el nord d'Itàlia, i pel sud a Múrcia, Andalusia i el Magrib.

Un dels partits més crítics amb aquesta euroregió, a més del PP valencià, és CiU. El portaveu del grup parlamentari de la federació nacionalista, Felip Puig, va dir que és una declaració buida de continguts i que només serveix "per diluir Catalunya".